

17330

I

Mag. St. Dr.

P

index.

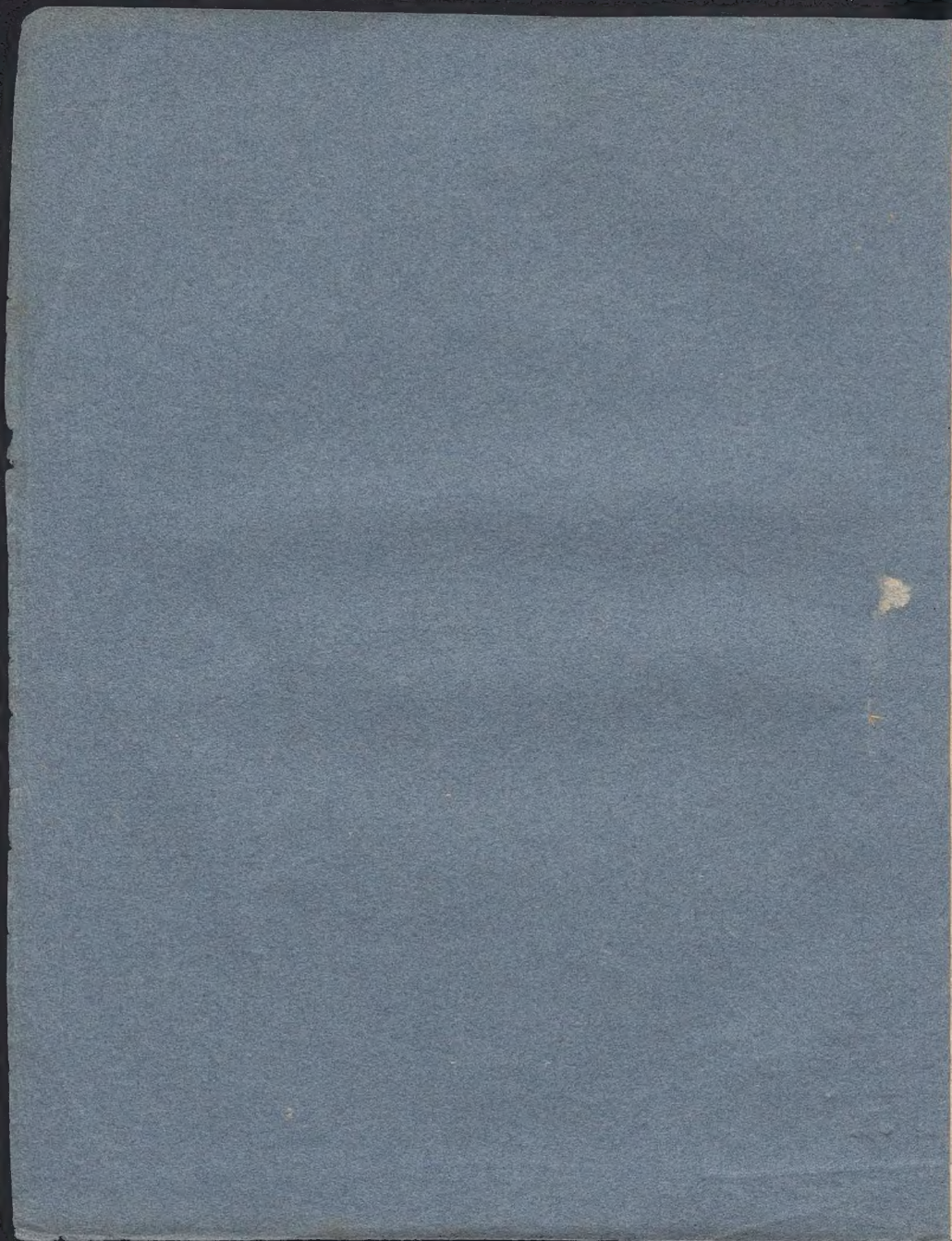
Adversus David: Praemium meritorum

Ven. Dno Alexandro Joanni May oblation

PANEG. et VITAE

Polon.

Nº 518.

PRÆMIUM MERITORVM

Venerabili Domino

IOANNI ALEXANDRO MAY.

DVM

In Peraugusto nobilissimorum simul ac doctis-
simorum Hospitum Concurfu Artium
MAGISTER & Philosophiæ DOCTOR

PER

Excellentiss: ac Doctissimum Dñum,

D. ANDREAM
LIPNICIVM,

Collegam Minorem, Ordinarium Elo-
quentiæ Professore[m],

RENVNTIARETVR.

^A
PAVLO ZALVSKI, Artium & Philosophiæ
Baccalaureo, amoris & benevolentiae ergo
OBLATVM.

Anno à Partu Virgineo, 1646. xv. Calen: Maij.

IN STEMMA
Almæ Academiæ Cracouiensis.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL
CRACOVIENSIS

173305

Sceptra Ducem signāt, eccur? tu sceptrā prehēdis?
Namq; bonos Patriæ, dant mea sceptrā viros
Curq; crucis veram retinent tua sceptrā figuram?
Namq; DEO. mundos, dant mea sceptrā viros,
Vtq; crucem in sceptris sic in cruce sceptrā videbis
Rex dedit hæc, DEVS, hæc, Zoile sceptrā time.

Augustinus Klen, Studiosus Pœtæcos.

Non sine cruce sceptris dant sceptrā cruce.

VENERABILI DOMINO,
IOANNI ALEXAN-
DRO MAY CRACOVIENSI,

Artium & Philosophiæ
LICENTIATO.

Salutem & omnem felicitatem.

*Er templum Laboris, ad Honoris tem-
plum itur. VD. Itaq; precor ex ani-
mo, ut qui ad capeffendam hanc laure-
am, animum inclinasti, in hoc etiam la-
bore non deficias; sed frequenti & diligenti litera-
rum studio, hunc Parnassum Sarmaticum velis ador-
nare. Parnassi namq; florum virentium odor, per
longè latèq; patentem Poloniam gratus adeo & iu-
cundus diffunditur; ut quidquid in Rempublicam
ornamenti deriuari, homines conspiciunt; totum id à
Parnasso vernanti Alma Academia Cracouiensi,
duxisse*

duxisse originem ingenuè fateri, non reuereantur;
Laudata virtus crescit; Crescas vtinam, & ad ma-
iores honorum gradus adspires; insistsens vestigijs vi-
ri clarissimi Auunculi Tui Senatoris olim Budissi-
nensis; Et quibus maiores tui virtutum inclarue-
runt ornamentis, ijs omnibus longo post, se ordine se-
quētes posteros cupiunt inclarescere. Inclarescere facili
ratione poteris si à cæptis non desistas, virescente namq̃
Parnasso viresces simul, dum non solum MA-
IVS nomine, sed & factis assiduos labores, circa
Parnassum sustinendo MAIVS & haberi, si-
mul & videri anhelabis; Recognoscet Te Alma Pa-
rens Academia cultorem eximium, dum ingruentibus
laborum & solitudinum procellis, virescere in virtu-
te non desines. Satis igitur præmiorum & hono-
rum referes, dum ab Alma Parente tantum hono-
rem tibi collatum, promouebis. viuas Ecclesiæ, & AL-
mæ Parentis nostræ votis; deniq̃ Maiorum tuorum
satisfactorius desiderijs æternumq̃ tibi cum Camenis
commercium intercedat.

Vestræ D. addictissimus

PAVLVS ZALVSKI, Art: &
Philos. Baccalaureus.

O D E

Tricolos Tetraſtrophos.

Edi patentis luminis arbiter:
Relinque Muſas, linque biuerticis
Deſerta Parnafſi; & bicolles
Linque domos rigidosq; tractus.

Aſſume chordam, mellifluum melos

Diffunde pratis, tum virides ſinus

Impleto; ſed pulſans reuinctus

Frugiferæ citharam Parentis,

Vatem capeſſas concomitem Orpheæ,

Intres amænas, Cracia quas tibi

Sedes parauit, feſſa poſſint

Membra ſuas reuocare vires.

Inuerte greſſum, ſer celer impetum

Reuiſe noſtros vt ſociuſ lares

Noſtris virescunt hæc in hortis

Sæpe roſæ & violæ rubentes

Ver

Ver est amicum non nimius calor
Adurit, ingens bruma, nec obruit;
Nec toruus autumnum ac opimum,
Austera quis nec adurit vdis.

Condigna doctis præmia diuidens,
Virescit arbor, nec Aquilonibus
Arbusta trudentur tenella,
Nec folijs viduantur horti.

Descende quæso, visere Palladem,
Nunc quæ recenter gaudia percipit,
Certè videbis, quò beatur
Munere non moritura virtus.

Ac vera verò, laus tribui potest,
Semper labori; sic meritis sua,
Est danda merces nec beandi,
Muneribus vacuis labores.

Communis inter, sic fauor incolas,
Vigere possit, præmia dum bonis
Tradentur; ac dum criminoso,
Parricidæ ferientur ictu,
Consuevit olim, prælia gentibus,
Bellonæ alumnus? dum daret hosticis,

Gestare

Gestare parmās, victor vnquam,
 Consimiles niueis pruinis,
Ast ense durum, dum petiit caput,
Et dum feroci, tela recondidit,
 In corde; cernit quando frustra,
 Parma viro nocet ingruenti.
Tum victor albam, desinit ampliùs,
Gestare parmam; concipit auream,
 Insigne quoddam præferendo,
 Dona, sui veluti laboris.
Non parma laudi, laurus honos erit
Iam non Gradiui, fors clypeum feret,
 Deponet armorum grauamen,
 Laurus erit capiti corona.
Conscende fausto, culminâ nunc pedè,
Assume sertum, laudis adoream,
 Compone lites, ac vtrumq̃
 Fæderibus socia æuiternis.
Quando furentes, Mercurius Iouis,
Offendit angues, nuncius ac celer,
 Dirupit agmen sic amica,
 Fronde suâ patefecit ora.

Ramum

Ramum virentis, corripito arboris,
Intra rebelles, fœdera conferas,
Et Scotus & Thomas amici,
Corpora sint duo mens at vna,
Æquè laborum præmia diuidit,
Minerua, quando, te viridi beat
Stipata magnarum cateruâ
Pieridum, redimita seroto.
Gaudere fas est, ALMA Parens suum,
Optauit ultro, sistere filium,
Vocare non illam pudet sic,
Nate veni in patrios penates.
Nam quando fesso poplite decides,
Voca parentem: suppetias feret,
Verè prehendes tunc honores,
Quando Parēs dabit ALMA dextrâ.
Dum celsa scandis, tunc aditus patet,
Maiora sperans; culmina, sic nouum
Conscende campum, tunc honores,
Accelerasse nouos videbis,
Si Phæbus ista in tempora contulit,
Laurum virentem, sin sociabilis,
Donauit

Donauit ex lauro coronâ,
Palladi hoc opus est laboris.
Manebit arbor, laurus adest homo
Femella tantam cessit in arborem,
Si lege sunt tantâ ligata,
Laurus adest homo, sic homo arbor.
Cum laurus adsis, indicium bonum,
Laurum tenendo, laurus opes dabit,
Collum arboris nunc si refringas,
Ecce merum resonabit aurum.
Doctrina multos, vexit ad æthera,
Doctrina multis, nobile contulit,
Per ora nomen dum feretur,
Laudis iterum erit æuiternum,
Natura sin te, doctiloquæ dedit,
Ast docta Pallas, nomen id indidit,
Voceris ex nunc tu IOANNES,
AN SENIO grauis? artibus ne?
Cognoscat ergo, consilio grauem,
Et nostra Mater, cumq; domo tua,
Maturus vt sis, hoc reposcit,
A SENIO veniens IOANNES.

B

Pocma.

Poema.

I Am quater è summo prospexerat orbe *Panöpheus*,
Alma *Parens*; ex quo dederat tibi præmia laudis,
Bis denis vicibus, spatioſo luxerat orbi,
Phæbus; tunc iuuenem, merito ſine vidit euntem,
Munere: multa ſuo *Phæbi* cum corde putantis,
Mens ſtetit in dubio; citius neuſplendida virtus,
Decidat; extemplo properans velocior *Euro*,
Currit, doctiloquæ dicturus verba *Minervæ*.
Dum venit rapidis, ad eburnea tecta quadrigis,
Talibus alloquitur dictis. Attende loquenti.
Munera præclaris factis, quæ ſæpius ante:
Viſa dediffe; modo es proprij non gnara clientis,
Sic reor, in longas decus hoc vis ducere noctes.

Dulcia ſatiloqui cùm primùm verba recepit,
Dædala; Te (dixit) ſententia fallit *Apollo*,
Eſt modus alter ait currus, ac alter honoris.
Improbis atque bonus, ſimili ratione potitur,
Luce Tuâ: multis pænas, & præmia tollis.
Munera pro meritis ego do, mens improba longe,
Semper abeſt; & ſic finem dedit ore loquendi.

Interea

*Interea ad partem, virgo est conuersa sinistram,
Munera semper (ait) virtus tua clara capeisset,
Dona dabunt superi, terris tua fama manebit,
Æqua tuis semper tradentur præmia factis:*

*Nunc precor o Superi! vos si mea dicta mouebunt,
Dicite? munus idem cælo, virtutis habetur:*

*Quod terris, aliud nē manet, quod tam benè poscant
Cælicolæ, poscant aliud telluris alumni,*

*Est aliud dicunt superi; sed cuncta capeßat
Præmia, MAI cunctis velit nunc cingere pectus
Muneribus; sua dona ferat tellusque polusque.*

*Omen adest faustum: hic ab aperto tempore dictus,
Mensis adest; placido dum campi rorem adescunt,
Dum folijs quercetæ virent; dum frondibus hortus,
Gaudet; & aggreditur fructus pomonæ recentes,
Ferre laboranti; non tu florere recuses.*

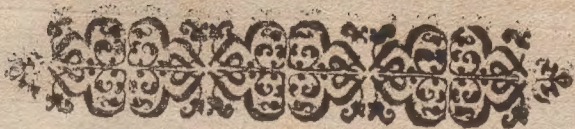
*Iudicium graue quando aderit moresque decori
Tempore florigero laudum incrementa capeßes,
Collaudata magis; nam surgit ad æthera virtus,
Nescia prædonum, per deuia tesqua viarum
Præproperè currens obstacula multa repellit,
Quæq; eat haud cernit, tendit remorantibus Austris,*

Non

Non benè si præstans, vanum comitetur honorem
Virtus; præstantem comitetur gloria semper
Virtutem; ac velut illustris dum projicit umbram,
Cynthius; errantes contemnens deserit umbras,
Istatamen Phæbo, indefessa cohæret eunti.
Irrita vota reor segnis dum præmia poscit,
Ac exinde suum, cumulari poscat honorem,
Solicitos tolerare reformidet unde labores.

Ergò age macte animo, immodicū non ferre laborē
Desine; nam te istā Mater ratione vocavit,
Poscit & in gremio MAIVM retinere perenni.
Unicus ex alijs, verno de tempore mensis,
MAIVS adest, magis, ac homines pecudesq; relaxans
MAIVS ades; tunc MAIVS eris; si MAIVS Aprili in
Floribus incipies campos decorare patentes
ALMA Parens hortus, virtutis flore virescat
Ac ita odorifero vernabit gramine campus
Sis MAIVS factis, sis cum cognomine MAIVS,
Tunc glacialis hyems MAIVM asseret esse virentē.

Sub Felicissimis Auspicijs

Magnifici & Clarissimi Domini,

D. L A V R E N T I I

S M I E S Z K O W I C,

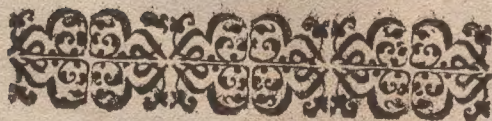
Philosophiæ & Medicinæ Do-

ctoris ac Professoris, Almæ Vniuersitatis

Cracouiensis Procancellarij, ac Gene-

ralis Vigilantissimi

R E C T O R I S.

Biblioteka Jagiellońska

std0025974

